

Rozważania różańcowe

podczas IX Pielgrzymki Tradycji Katolickiej do Gietrzwałdu

TAJEMNICE RADOSNE

Tajemnica I. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Archanioł Gabriel pozdrowił Najświętszą Dziewicę. Wypowiedział *Ave Maria*, dając początek niezliczonym hołdom aniołów w niebie i ludzi na ziemi. A Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami. Nie byłoby słów: *To jest Ciało moje*, gdyby nie było wcześniej innych słów: *Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego*. Matka Boża z woli Bożej, w pewnym sensie, jest przyczyną każdej Mszy świętej, albowiem z Maryi Chrystus przyjął ciało, które przyjmujemy w Komunii świętej. Prośmy Matkę Najświętszą o głębokie zrozumienie i umiłowanie Najświętszej Ofiary Mszy, a także o pomnożenie świętych powołań do służby Bożej.

Tajemnica II. Nawiedzenie świętej Elżbiety

Visitatio, czyli nawiedzenie... Nienarodzony Chrystus, tak mały jak Hostia, przychodzi do świętej Elżbiety. Odpowiedzmy mu miłością i, jako najmniejsi we współczesnym Kościele, przychodźmy adorować Jego obecność w Najświętszym Sakramencie. Adoracja jest najrozumniejszym czynem, najlepszym przygotowaniem do Mszy świętej oraz najlepszym dziękczynieniem po Mszy. Pośród różnych szaleństw współczesnego świata, adoracji nikt nam nie zdoła odebrać. Może ją nam odebrać jedynie ospałość i duchowe lenistwo. Adoracja buduje zażyłość między nami a Zbawicielem i poddaje odpowiednie środki do szlachetnej walki o sprawę Chrystusową.

Tajemnica III. Narodzenie Pana Jezusa

Dłonie kapłana są podobne do łona Maryi. Przyjął ciało z Maryi Dziewicy i przyjmuje ciało w dłoniach kapłana podczas Mszy świętej. Na ołtarzu powtarza się cud Betlejem - Betlejem oznacza *dom chleba*. Chrystus rodzi się na ołtarzu. Bielizna kielichowa jest podobna do pieluszek w stajence. Narodziny eucharystyczne są pierwszym warunkiem naszej przemiany, naszych nowych narodzin z prawdy i ducha. Módlmy się o nową cywilizację łacińską oraz naszą Ojczyznę.

Tajemnica IV. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Ofiarowany w świątyni... I ta tajemnica ma swoje mszalne odzwierciedlenie. Codziennie składana jest Najświętsza Ofiara Mszy w różnych zakątkach świata. Ta Ofiara domaga się mojej ofiary. Za serce płaci się sercem, na miłość odpowiada się miłością. Oby święta liturgia nauczyła nas zapierania się własnej woli w małych rzeczach, składania codziennych ofiar. Dusze nasze nie są targowiskiem, dusze nasze nie są śmietnikiem. Dusze nasze są świątynią.

Tajemnica V. Znalezienie Pana Jezusa w świątyni

Świątynia jest miejscem nabywania mądrości. Prośmy o dar Wcielonej Mądrości, o cierpliwość, wytrwałość i wielkoduszność. Strzeżmy się tylko ludzkiego, socjologicznego spojrzenia na Kościół święty. Strzeżmy się roszczeniowości, apatii, zniechęcenia, szukania własnej woli pod pobożnymi powodami, przesuwania odpowiedzialności i zaangażowania na innych... Szukajmy mądrości w świątyni.

TAJEMNICE BOLESNE

Tajemnica I. Modlitwa w Ogrójcu

„Na współczującego czekałem, ale go nie było, i na pocieszających, lecz ich nie znalazłem” (Ps 69, 21). Te słowa Psalmisty Pańskiego możemy bez obawy błędu odnieść do Chrystusa cierpiącego w Ogrójcu. Tak często samotność Pana Jezusa pozostaje bez odpowiedzi. Jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną?... Te słowa wyrzutu powinny przesywać nasze serca. Przecież możemy zmniejszyć samotność Pana Jezusa i uczynić ją pozorną. Cichy głos Więźnia Miłości płynący z tabernakulum wzywa do adoracji, miłości i ofiary. Słodkie Serce Jezusa, proszę najgoręcej, spraw, niech Cię kocham, kocham coraz więcej.

Tajemnica II. Biczowanie Pana Jezusa

Bicze mają haki, kolce i boleśnie rozrywają Ciało Pana Jezusa. Częstki Ciała Pana Jezusa upadają na ziemię. Podobna rzecz dokonuje się w istnieniu sakramentalnym Zbawiciela. Tak często wiara chrześcijan jest uśpiona i nie zważają na najmniejsze częstki Ciała Pana Jezusa. Komunia święta na rękę jest głęboką raną współczesnego Kościoła. Prawa najmniejszego, bezbronnego Pana Jezusa do ochrony są zignorowane. Wielcy tego świata posiadają ochroniarzy, ale Królowi świata ochrona zostaje odmówiona. A On, jako Baranek - nawet nie otworzy ust w swojej obronie. Nasi przodkowie podnosili z ziemi ze czcią kawałek zwykłego chleba przez uszanowanie dla darów nieba, jak pisał poeta. Współcześni Polacy tak często nie zważają na chleb Aniołów, chleb niebieski. Czyż w tych strasznych czasach nie spełniają się słowa Pisma Świętego: Syn Człowieczy zostanie wydany w ręce ludzi? Tak, Panie, zostałeś wydany w ręce ludzi. Panie, zmiłuj się nad nami.

Tajemnica III. Cierniem ukoronowanie

Korona cierniowa spoczęła na głowie Pana Jezusa, który odkupił nieczystość rozumu polegającą na godzeniu sprzeczności. Wierzący, ale niepraktykujący; trochę zimny, trochę gorący... Wierzący, ale jedynie w deklaracjach. Wierzę w Boga, ale posiadam własne zdanie na temat małżeństwa. Albo ludzkiej miłości. Albo na temat sakramentów. Wprawdzie wierzący, ale niepraktykujący. Wprawdzie korona, ale cierniowa. Panie Jezu, uratuj nas od niedorzeczności, od godzenia się na sprzeczność.

Tajemnica IV. Pan Jezus dźwiga krzyż

Bardzo łatwo można popaść w smutek i zniechęcenie. Z jednej strony widzimy nędzę naszego życia wewnętrznego. Z drugiej strony widzimy upadek i ruinę świata zewnętrznego – cywilizacji europejskiej i samego Kościoła katolickiego. Niemniej, nie zniechęcajmy się, lecz powstawajmy na nowo, tak jak uczy nas Pan Jezus dźwigający Krzyż. Nie do nas należy zwycięstwo, ale do nas należy walka, która zostanie nagrodzona przez Zbawiciela. Pamiętajmy tylko o pokorze i ufności. Zawsze miejmy wyryte w sercu słowa kapłana przed udzielaniem Komunii świętej: Baranek Boży, *Ecce Agnus Dei* - oto określenie, które rzuca tyle światła dla zrozumienia naszego Pana. Musimy

walczyć o sprawę Chrystusową według zasad Chrystusowych. Każde zwycięstwo musi uczestniczyć w zwycięstwie Niepokalanego Baranka.

Tajemnica V. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Sercem Kościoła katolickiego i Jego drogocenną perłą jest Msza święta. W czasach współczesnych ta perła jest ukryta, a serce doznaje palpitacji, agonii i wielkiej bolesti, ponieważ człowiek ustawia siebie w miejscu Boga. Obyśmy rozumieli, że ołtarz to góra cierpienia i największy pomnik miłości Ukrzyżowanej. Pomnik największy – bo pomnik żyjący. Gdy to zrozumiemy - będziemy umieli poświęcić siebie, ofiarować siebie.

TAJEMNICE CHWALEBNE

Tajemnica I. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Aby odkupić ludzi, Chrystus pracował bez wytchnienia. Odpoczął dopiero złożony w grobie. Podobnie prawdziwi apostołowie Chrystusa Pana, na przykład święty Paweł, pracowali bez wytchnienia. Pamiętajmy za jak wielką cenę zostaliśmy nabyci. Pamiętajmy, że jeden stopień łaski więcej waży wobec Boga niżli cała ziemia i niebo.

Tajemnica II. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

W tej tajemnicy rozważmy hierarchiczność nieba. Każdy człowiek ma swojego Anioła Stróża, zatem tylko z najniższego chóru anielskiego istnieją miliardy duchów. A cóż z Archaniołami, Mocami, Tronami, Panowaniami, Zwierzchnościami, Cherubinami czy Serafinami. W niewyczerpane szczęście nieba prowadzi nas Chrystus Pan. W niebie istnieje niezliczona ilość stopni chwały, bo stopnie łaski są niezliczone. Dlatego bądźmy gorliwcami w pracy dla Chrystusa Pana; nie pozwólmy, aby szatan wydarł nam łaskę albo ją uszczuplił.

Tajemnica III. Zesłanie Ducha Świętego

Apostołowie ponieśli na cały ówczesny świat Ewangelię. Byli świadomi, że straconej chwili nie da się odzyskać, a dusze giną. Pracowali bez wytchnienia aż ostatecznie dla Pana Jezusa ponieśli męczeństwo. Do wszystkich wielkich dzieł opisanych w Dziejach Apostolskich, listach

apostolskich oraz przekazanych przez Tradycję Kościoła, Apostołów uzdolnił Duch Święty. Rozważajmy tę tajemnicę, prosząc o obfitość darów Ducha Świętego dla współczesnych pasterzy.

Tajemnica IV. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Ave Regina caelorum! Ave Domina Angelorum! Bądź pozdrowiona, Królowo nieba! Bądź pozdrowiona Pani aniołów! Rozważaliśmy o świecie anielskim; o tym, jak jest bogaty i piękny. Niezliczone miliardy aniołów w chórach. I oto każdy duch niebieski oddaje hołd Najświętszej Maryi Pannie. Wniebowzięcie było radością nieba, całego świata anielskiego.

Tajemnica V. NMP Królową nieba i ziemi

Królowa nieba jest tym bardziej Królową ziemi. Każda łaska jaką otrzymał kiedykolwiek jakikolwiek człowiek przeszła wpierw przez Jej Niepokalane Serce. Rozważajmy tę prawdę, iż Najświętsza Maryja Panna jest Pośredniczką Wszelkich Łask. Cóż za różnica... Oto Królowa nieba wzięła w posiadanie nieznaczny skrawek ziemi, aby w Gietrzwałdzie doznawać czci i udzielać łask. Rozważajmy wielką łaskawość naszej Niebieskiej Królowej.